

Հ Ի Մ Ե Ա Գ Ի Բ Գ Ի Բ Գ Ի Բ Գ Ի Բ Գ Ի Բ

Տարեկան գինը 10 րուբլի կես տարվանը
6 րուբլի
Առանձին համարները ԱՄՆ \$ 5 40¢
Քիֆիլիսով գրվում են խմբագրատանը
Մեր հասցեն (Тифлис, редакция «Мшак»)՝
Сербаская ул., № 5.
Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».
Մամուլագրատան տ է Լ Է Ֆ օ Ն № 253.

Մամուլագրատանը բաց է առաւօտեան 10—2
(բացի կիրակի և տոս օրերէն)
Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լիզով
Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իրաքանչիւր տողատեղին 20 կոպէկ
Մամուլագրատան տ է Լ Է Ֆ օ Ն № 253.

ՄԵԼԻԿ

Հասցէն. ТИФЛИСЬ, Редакция «МШАКЪ».
TIFLIS, Rédaction «MSCHAK».

Յայտարարութիւնների համար վճարում են.
20 կոպէկ մեր յին հերթի վրայ 10 կոպէկ կովկասի դրոսը յայտարարութիւնները ընդուն-
վում են լազարատապէս Торг. Домъ „Л. и Э. Метцль и Ко“ ֆիրմայի միջոցով Մամուլագրատան,
Պետերբուրգում և Վարշավայում:
ԱՊՊՈՒԻԻ ԲԱՍՏԱՆԱՐԿԱՐԴՈՒԹԻՒՆ ԿՄՄ ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ ԶԷ ԸՆԴՈՒՆՎՈՒՄ

ԹԻՖԼԻՍԻ ՔԱՂԱՔԱՅԻՆ ՈՒՊՐԱՎԱՅԻՑ

Պետերբուրգի տարածվում Քիֆիլիսով նախագլուխացնելու նկատմամբ, նոյնպէս և ՔԱ-
ՂԱՔԱՅԻՆ ՋՐԻ ՄԷՋ մի քանի փորձերից յետոյ՝ ՊՈԼԵՏԻՍԻՆՆԻ ՎԵՐԻՏՈՒՆԵՐ ԳՏՆԱՎԵ-
ԼՈՒ ՊԱՏԱՐԱՐՈՒՄ, Գաղաքային Ուղարկման հարկաւոր միջոցները ձեռնարկելով ջրի ա-
ռողջացման համար, սրանով խնդրում է քաղաքի ազգաբնակչութեանը խնդրել համար
գործածել բացառապէս եռացրած ջրով, կամ թէ՛ «Բերեֆֆէր» ֆիրմայով գտված ջրով:
(առ.) 793. 1—1

Առաջիկայ 1910 թ. ուսումնական տարւում
Մարիամեան-Յովնանեան օրիորդաց դպրոցում
Նորիկների ընդունելութեան համար ազատ տեղեր կան երրորդ, վեցերորդ և եօթներորդ
դասարաններում:
Մտերմները (ծննդեան վկայականների հետ միասին) ընդունվում են մինչև օգոստոս-
ի 21-ը և մտնել ցանկագրողները պէտք է քննութեանը հասնեն 27-ին:
Տնուէլ Ստ. Մարիամեան
795. 3—1

(2, 25, օգ. 10) առ.

Մարիամեան-Յովնանեան օրիորդաց դպրոցում

ազատ են երեւոյթեան դասեր (12 դա-
սարանական դաս և 2 դաս խմբական եր-
գեցողութեան): Դասագինն է 50 ր.: Ցան-
կագրողները պէտք է խնդրել տան մինչև
յուլիսի 20-ը:
Տնուէլ Ստ. Մարիամեան
(առ.) 796. 1—1

ՎԵՐԱԲԱՅՎԱԾ Ե

ՏՊԱՐԱՆԸ, ուր ընդունվում են ամեն տե-
սակ տղաքանական պատուէրներ ՄԻՆԻՍԿԱ-
ՄԱՅՆ ՁԵՆՆՈՒ ՊԱՏԱՐԱՐՈՒՄ: Տղա-
քանը գտնվում է Իր նախկին տեղում—Ma-
կատովսկի, № 5.
(ու.կ.) 794. 2—1

ՎՏԱՆԳԻ ԱՌԱՋ

Պետերբուրգի տարածվում է մեր երկ-
րում:
Այս ալդ վերին աստիճանի անմխի-
թարական երկուքը, որը տարածվեամբ
արձանագրում ենք:
Չանապան ծայրերից ստացված տե-
ղեկութիւններից ցոյց են տալիս, որ
խօրեբայով հիւանդանալու դէպքեր
պատահել են շատ տեղերում:
Ճիշդ է խօրեբայ մեղաւորում դեռ
չափազանց սուր ընկերութիւնն է
ստացել և խել է հատ-հատ գործը

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԵՏԻՒԴՆԵՐ
I
Մենք երկուսս էինք: Եւ գնալով միշտ
առանձինք մենք միասին մեր վշտումն էինք
պատահում: Եւ միշտ նրան մոտեցող, իսկ
նա միշտ ինձ անձնուէր: Միայն այն ժա-
մանակ, երբ տանջանքների և զոհանքների
օրերում եւ գիտում էի նրան, անխօսին, և
առաջարկում մի շաբաթ խելացնող հարցեր:
Նա անտարածել տանելով կենտրոն բոլոր
հարուստները՝ կարծես իր յամաւորութեամբ
ինձ կատարելներով հրաւիրում էր՝ «գնա»:
Եւ ես յուսահատութեամբ գնում էի մթու-
թեան մէջ, իսկ նա ինձ հետեւում էր:
Մենք երկուսս էինք միասին կենտրոն սար-
սափների մէջ, մարդկանց յանգանքների
անմխիտ տանջանքներում: Իսկ նա միշտ ան-
խօս՝ կարծես իր լուսութեամբ իր զարդոյթն
էր տարածում իմ վրայ, հրաւիրելով՝ «գնա»:
Եւ լուս տանջվիր: Ինչպէս նա ինձ՝ անօգ-
նակա՞նք՝ հասկանում էր և լուս կերպով
հասկացնում ինձ, թէ տեսնում է իմ տան-
ջանքները: Ինչպէս եւ ապերախտ մոռա-
նում էր նրան, երբ ազատվում էի փոր-
ձանքների հուժկու բազուկներից: Եւ այդ
մոռացումն ինձ հա-
զարկում: Նրանց հաւատում էին իրար՝
չէր նկատելով կենտրոն զօրազոհութիւնները:
Վատն էին իրար և խելոյները կարծում էին,
թէ երկուսն էին: Եւ միշտ նոր յոյսերով ա-
նիկ էին գնում:
Մէկը կոչ էր, իսկ միւրը խուլ և եր-
կուսն էլ զօրազոհ սակայն այդ չէին գի-
տակցում: Նրանց հաւատում էին իրար՝
չէր նկատելով կենտրոն զօրազոհութիւնները:
Վատն էին իրար և խելոյները կարծում էին,
թէ երկուսն էին: Եւ միշտ նոր յոյսերով ա-
նիկ էին գնում:
Մէկը կոչ էր, իսկ միւրը խուլ և փոխա-
զարձ վատնութիւն և յոյսը փոխարկվե-

ՎՏԱՆԳԻ ԱՌԱՋ

Պետերբուրգի տարածվում է մեր երկ-
րում:
Այս ալդ վերին աստիճանի անմխի-
թարական երկուքը, որը տարածվեամբ
արձանագրում ենք:
Չանապան ծայրերից ստացված տե-
ղեկութիւններից ցոյց են տալիս, որ
խօրեբայով հիւանդանալու դէպքեր
պատահել են շատ տեղերում:
Ճիշդ է խօրեբայ մեղաւորում դեռ
չափազանց սուր ընկերութիւնն է
ստացել և խել է հատ-հատ գործը

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԵՏԻՒԴՆԵՐ
I
Մենք երկուսս էինք: Եւ գնալով միշտ
առանձինք մենք միասին մեր վշտումն էինք
պատահում: Եւ միշտ նրան մոտեցող, իսկ
նա միշտ ինձ անձնուէր: Միայն այն ժա-
մանակ, երբ տանջանքների և զոհանքների
օրերում եւ գիտում էի նրան, անխօսին, և
առաջարկում մի շաբաթ խելացնող հարցեր:
Նա անտարածել տանելով կենտրոն բոլոր
հարուստները՝ կարծես իր յամաւորութեամբ
ինձ կատարելներով հրաւիրում էր՝ «գնա»:
Եւ ես յուսահատութեամբ գնում էի մթու-
թեան մէջ, իսկ նա ինձ հետեւում էր:
Մենք երկուսս էինք միասին կենտրոն սար-
սափների մէջ, մարդկանց յանգանքների
անմխիտ տանջանքներում: Իսկ նա միշտ ան-
խօս՝ կարծես իր լուսութեամբ իր զարդոյթն
էր տարածում իմ վրայ, հրաւիրելով՝ «գնա»:
Եւ լուս տանջվիր: Ինչպէս նա ինձ՝ անօգ-
նակա՞նք՝ հասկանում էր և լուս կերպով
հասկացնում ինձ, թէ տեսնում է իմ տան-
ջանքները: Ինչպէս եւ ապերախտ մոռա-
նում էր նրան, երբ ազատվում էի փոր-
ձանքների հուժկու բազուկներից: Եւ այդ
մոռացումն ինձ հա-
զարկում: Նրանց հաւատում էին իրար՝
չէր նկատելով կենտրոն զօրազոհութիւնները:
Վատն էին իրար և խելոյները կարծում էին,
թէ երկուսն էին: Եւ միշտ նոր յոյսերով ա-
նիկ էին գնում:
Մէկը կոչ էր, իսկ միւրը խուլ և փոխա-
զարձ վատնութիւն և յոյսը փոխարկվե-

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԵՏԻՒԴՆԵՐ
I
Մենք երկուսս էինք: Եւ գնալով միշտ
առանձինք մենք միասին մեր վշտումն էինք
պատահում: Եւ միշտ նրան մոտեցող, իսկ
նա միշտ ինձ անձնուէր: Միայն այն ժա-
մանակ, երբ տանջանքների և զոհանքների
օրերում եւ գիտում էի նրան, անխօսին, և
առաջարկում մի շաբաթ խելացնող հարցեր:
Նա անտարածել տանելով կենտրոն բոլոր
հարուստները՝ կարծես իր յամաւորութեամբ
ինձ կատարելներով հրաւիրում էր՝ «գնա»:
Եւ ես յուսահատութեամբ գնում էի մթու-
թեան մէջ, իսկ նա ինձ հետեւում էր:
Մենք երկուսս էինք միասին կենտրոն սար-
սափների մէջ, մարդկանց յանգանքների
անմխիտ տանջանքներում: Իսկ նա միշտ ան-
խօս՝ կարծես իր լուսութեամբ իր զարդոյթն
էր տարածում իմ վրայ, հրաւիրելով՝ «գնա»:
Եւ լուս տանջվիր: Ինչպէս նա ինձ՝ անօգ-
նակա՞նք՝ հասկանում էր և լուս կերպով
հասկացնում ինձ, թէ տեսնում է իմ տան-
ջանքները: Ինչպէս եւ ապերախտ մոռա-
նում էր նրան, երբ ազատվում էի փոր-
ձանքների հուժկու բազուկներից: Եւ այդ
մոռացումն ինձ հա-
զարկում: Նրանց հաւատում էին իրար՝
չէր նկատելով կենտրոն զօրազոհութիւնները:
Վատն էին իրար և խելոյները կարծում էին,
թէ երկուսն էին: Եւ միշտ նոր յոյսերով ա-
նիկ էին գնում:
Մէկը կոչ էր, իսկ միւրը խուլ և փոխա-
զարձ վատնութիւն և յոյսը փոխարկվե-

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԵՏԻՒԴՆԵՐ
I
Մենք երկուսս էինք: Եւ գնալով միշտ
առանձինք մենք միասին մեր վշտումն էինք
պատահում: Եւ միշտ նրան մոտեցող, իսկ
նա միշտ ինձ անձնուէր: Միայն այն ժա-
մանակ, երբ տանջանքների և զոհանքների
օրերում եւ գիտում էի նրան, անխօսին, և
առաջարկում մի շաբաթ խելացնող հարցեր:
Նա անտարածել տանելով կենտրոն բոլոր
հարուստները՝ կարծես իր յամաւորութեամբ
ինձ կատարելներով հրաւիրում էր՝ «գնա»:
Եւ ես յուսահատութեամբ գնում էի մթու-
թեան մէջ, իսկ նա ինձ հետեւում էր:
Մենք երկուսս էինք միասին կենտրոն սար-
սափների մէջ, մարդկանց յանգանքների
անմխիտ տանջանքներում: Իսկ նա միշտ ան-
խօս՝ կարծես իր լուսութեամբ իր զարդոյթն
էր տարածում իմ վրայ, հրաւիրելով՝ «գնա»:
Եւ լուս տանջվիր: Ինչպէս նա ինձ՝ անօգ-
նակա՞նք՝ հասկանում էր և լուս կերպով
հասկացնում ինձ, թէ տեսնում է իմ տան-
ջանքները: Ինչպէս եւ ապերախտ մոռա-
նում էր նրան, երբ ազատվում էի փոր-
ձանքների հուժկու բազուկներից: Եւ այդ
մոռացումն ինձ հա-
զարկում: Նրանց հաւատում էին իրար՝
չէր նկատելով կենտրոն զօրազոհութիւնները:
Վատն էին իրար և խելոյները կարծում էին,
թէ երկուսն էին: Եւ միշտ նոր յոյսերով ա-
նիկ էին գնում:
Մէկը կոչ էր, իսկ միւրը խուլ և փոխա-
զարձ վատնութիւն և յոյսը փոխարկվե-

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԵՏԻՒԴՆԵՐ
I
Մենք երկուսս էինք: Եւ գնալով միշտ
առանձինք մենք միասին մեր վշտումն էինք
պատահում: Եւ միշտ նրան մոտեցող, իսկ
նա միշտ ինձ անձնուէր: Միայն այն ժա-
մանակ, երբ տանջանքների և զոհանքների
օրերում եւ գիտում էի նրան, անխօսին, և
առաջարկում մի շաբաթ խելացնող հարցեր:
Նա անտարածել տանելով կենտրոն բոլոր
հարուստները՝ կարծես իր յամաւորութեամբ
ինձ կատարելներով հրաւիրում էր՝ «գնա»:
Եւ ես յուսահատութեամբ գնում էի մթու-
թեան մէջ, իսկ նա ինձ հետեւում էր:
Մենք երկուսս էինք միասին կենտրոն սար-
սափների մէջ, մարդկանց յանգանքների
անմխիտ տանջանքներում: Իսկ նա միշտ ան-
խօս՝ կարծես իր լուսութեամբ իր զարդոյթն
էր տարածում իմ վրայ, հրաւիրելով՝ «գնա»:
Եւ լուս տանջվիր: Ինչպէս նա ինձ՝ անօգ-
նակա՞նք՝ հասկանում էր և լուս կերպով
հասկացնում ինձ, թէ տեսնում է իմ տան-
ջանքները: Ինչպէս եւ ապերախտ մոռա-
նում էր նրան, երբ ազատվում էի փոր-
ձանքների հուժկու բազուկներից: Եւ այդ
մոռացումն ինձ հա-
զարկում: Նրանց հաւատում էին իրար՝
չէր նկատելով կենտրոն զօրազոհութիւնները:
Վատն էին իրար և խելոյները կարծում էին,
թէ երկուսն էին: Եւ միշտ նոր յոյսերով ա-
նիկ էին գնում:
Մէկը կոչ էր, իսկ միւրը խուլ և փոխա-
զարձ վատնութիւն և յոյսը փոխարկվե-

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԵՏԻՒԴՆԵՐ
I
Մենք երկուսս էինք: Եւ գնալով միշտ
առանձինք մենք միասին մեր վշտումն էինք
պատահում: Եւ միշտ նրան մոտեցող, իսկ
նա միշտ ինձ անձնուէր: Միայն այն ժա-
մանակ, երբ տանջանքների և զոհանքների
օրերում եւ գիտում էի նրան, անխօսին, և
առաջարկում մի շաբաթ խելացնող հարցեր:
Նա անտարածել տանելով կենտրոն բոլոր
հարուստները՝ կարծես իր յամաւորութեամբ
ինձ կատարելներով հրաւիրում էր՝ «գնա»:
Եւ ես յուսահատութեամբ գնում էի մթու-
թեան մէջ, իսկ նա ինձ հետեւում էր:
Մենք երկուսս էինք միասին կենտրոն սար-
սափների մէջ, մարդկանց յանգանքների
անմխիտ տանջանքներում: Իսկ նա միշտ ան-
խօս՝ կարծես իր լուսութեամբ իր զարդոյթն
էր տարածում իմ վրայ, հրաւիրելով՝ «գնա»:
Եւ լուս տանջվիր: Ինչպէս նա ինձ՝ անօգ-
նակա՞նք՝ հասկանում էր և լուս կերպով
հասկացնում ինձ, թէ տեսնում է իմ տան-
ջանքները: Ինչպէս եւ ապերախտ մոռա-
նում էր նրան, երբ ազատվում էի փոր-
ձանքների հուժկու բազուկներից: Եւ այդ
մոռացումն ինձ հա-
զարկում: Նրանց հաւատում էին իրար՝
չէր նկատելով կենտրոն զօրազոհութիւնները:
Վատն էին իրար և խելոյները կարծում էին,
թէ երկուսն էին: Եւ միշտ նոր յոյսերով ա-
նիկ էին գնում:
Մէկը կոչ էր, իսկ միւրը խուլ և փոխա-
զարձ վատնութիւն և յոյսը փոխարկվե-

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԵՏԻՒԴՆԵՐ
I
Մենք երկուսս էինք: Եւ գնալով միշտ
առանձինք մենք միասին մեր վշտումն էինք
պատահում: Եւ միշտ նրան մոտեցող, իսկ
նա միշտ ինձ անձնուէր: Միայն այն ժա-
մանակ, երբ տանջանքների և զոհանքների
օրերում եւ գիտում էի նրան, անխօսին, և
առաջարկում մի շաբաթ խելացնող հարցեր:
Նա անտարածել տանելով կենտրոն բոլոր
հարուստները՝ կարծես իր յամաւորութեամբ
ինձ կատարելներով հրաւիրում էր՝ «գնա»:
Եւ ես յուսահատութեամբ գնում էի մթու-
թեան մէջ, իսկ նա ինձ հետեւում էր:
Մենք երկուսս էինք միասին կենտրոն սար-
սափների մէջ, մարդկանց յանգանքների
անմխիտ տանջանքներում: Իսկ նա միշտ ան-
խօս՝ կարծես իր լուսութեամբ իր զարդոյթն
էր տարածում իմ վրայ, հրաւիրելով՝ «գնա»:
Եւ լուս տանջվիր: Ինչպէս նա ինձ՝ անօգ-
նակա՞նք՝ հասկանում էր և լուս կերպով
հասկացնում ինձ, թէ տեսնում է իմ տան-
ջանքները: Ինչպէս եւ ապերախտ մոռա-
նում էր նրան, երբ ազատվում էի փոր-
ձանքների հուժկու բազուկներից: Եւ այդ
մոռացումն ինձ հա-
զարկում: Նրանց հաւատում էին իրար՝
չէր նկատելով կենտրոն զօրազոհութիւնները:
Վատն էին իրար և խելոյները կարծում էին,
թէ երկուսն էին: Եւ միշտ նոր յոյսերով ա-
նիկ էին գնում:
Մէկը կոչ էր, իսկ միւրը խուլ և փոխա-
զարձ վատնութիւն և յոյսը փոխարկվե-

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԵՏԻՒԴՆԵՐ
I
Մենք երկուսս էինք: Եւ գնալով միշտ
առանձինք մենք միասին մեր վշտումն էինք
պատահում: Եւ միշտ նրան մոտեցող, իսկ
նա միշտ ինձ անձնուէր: Միայն այն ժա-
մանակ, երբ տանջանքների և զոհանքների
օրերում եւ գիտում էի նրան, անխօսին, և
առաջարկում մի շաբաթ խելացնող հարցեր:
Նա անտարածել տանելով կենտրոն բոլոր
հարուստները՝ կարծես իր յամաւորութեամբ
ինձ կատարելներով հրաւիրում էր՝ «գնա»:
Եւ ես յուսահատութեամբ գնում էի մթու-
թեան մէջ, իսկ նա ինձ հետեւում էր:
Մենք երկուսս էինք միասին կենտրոն սար-
սափների մէջ, մարդկանց յանգանքների
անմխիտ տանջանքներում: Իսկ նա միշտ ան-
խօս՝ կարծես իր լուսութեամբ իր զարդոյթն
էր տարածում իմ վրայ, հրաւիրելով՝ «գնա»:
Եւ լուս տանջվիր: Ինչպէս նա ինձ՝ անօգ-
նակա՞նք՝ հասկանում էր և լուս կերպով
հասկացնում ինձ, թէ տեսնում է իմ տան-
ջանքները: Ինչպէս եւ ապերախտ մոռա-
նում էր նրան, երբ ազատվում էի փոր-
ձանքների հուժկու բազուկներից: Եւ այդ
մոռացումն ինձ հա-
զարկում: Նրանց հաւատում էին իրար՝
չէր նկատելով կենտրոն զօրազոհութիւնները:
Վատն էին իրար և խելոյները կարծում էին,
թէ երկուսն էին: Եւ միշտ նոր յոյսերով ա-
նիկ էին գնում:
Մէկը կոչ էր, իսկ միւրը խուլ և փոխա-
զարձ վատնութիւն և յոյսը փոխարկվե-

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԵՏԻՒԴՆԵՐ
I
Մենք երկուսս էինք: Եւ գնալով միշտ
առանձինք մենք միասին մեր վշտումն էինք
պատահում: Եւ միշտ նրան մոտեցող, իսկ
նա միշտ ինձ անձնուէր: Միայն այն ժա-
մանակ, երբ տանջանքների և զոհանքների
օրերում եւ գիտում էի նրան, անխօսին, և
առաջարկում մի շաբաթ խելացնող հարցեր:
Նա անտարածել տանելով կենտրոն բոլոր
հարուստները՝ կարծես իր յամաւորութեամբ
ինձ կատարելներով հրաւիրում էր՝ «գնա»:
Եւ ես յուսահատութեամբ գնում էի մթու-
թեան մէջ, իսկ նա ինձ հետեւում էր:
Մենք երկուսս էինք միասին կենտրոն սար-
սափների մէջ, մարդկանց յանգանքների
անմխիտ տանջանքներում: Իսկ նա միշտ ան-
խօս՝ կարծես իր լուսութեամբ իր զարդոյթն
էր տարածում իմ վրայ, հրաւիրելով՝ «գնա»:
Եւ լուս տանջվիր: Ինչպէս նա ինձ՝ անօգ-
նակա՞նք՝ հասկանում էր և լուս կերպով
հասկացնում ինձ, թէ տեսնում է իմ տան-
ջանքները: Ինչպէս եւ ապերախտ մոռա-
նում էր նրան, երբ ազատվում էի փոր-
ձանքների հուժկու բազուկներից: Եւ այդ
մոռացումն ինձ հա-
զարկում: Նրանց հաւատում էին իրար՝
չէր նկատելով կենտրոն զօրազոհութիւնները:
Վատն էին իրար և խելոյները կարծում էին,
թէ երկուսն էին: Եւ միշտ նոր յոյսերով ա-
նիկ էին գնում:
Մէկը կոչ էր, իսկ միւրը խուլ և փոխա-
զարձ վատնութիւն և յոյսը փոխարկվե-

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԵՏԻՒԴՆԵՐ
I
Մենք երկուսս էինք: Եւ գնալով միշտ
առանձինք մենք միասին մեր վշտումն էինք
պատահում: Եւ միշտ նրան մոտեցող, իսկ
նա միշտ ինձ անձնուէր: Միայն այն ժա-
մանակ, երբ տանջանքների և զոհանքների
օրերում եւ գիտում էի նրան, անխօսին, և
առաջարկում մի շաբաթ

Հայացքիդ, 7 յուրիսի (ն. տ.)

Հայացքիդ, 7 յուրիսի (ն. տ.)

ОВО-ПРОМЫШЛЕННОЙ ГАЗЕТЫ», С-
ть Домт Л. и Э. МЕТЦЛЬ и К^о, Москва,
ь, Варшана. 0—10